

РЕШЕНИЕ

№ 4543

гр. София, 06.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 09.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Елица Райковска

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Мария Владимирова

при участието на секретаря Ирена Йорданова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **9618** по описа за **2022** година докладвано от съдия Елица Райковска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. АПК във връзка с чл. 72, ал. 4 от ЗМВР.

Образувано е по касационна жалба /КЖ/, подадена от А. С. Д. срещу решение от 14.09.2022 г. на СРС, 17 с-в по анд № 9809/2022 г., с което е потвърдена Заповед рег. № 230зз-692/06.07.2022 г. за задържане на лице за срок до 24 часа. Моли решението на СРС да бъде отменено. Претендира разноски.

Ответникът в писмено становище моли жалбата да бъде отхвърлена. Претендира разноски по чл. 37 от Закона за правната помощ.

Представителят на СГП счита касационната жалба за неоснователна.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

С атакуваната заповед от 06.07.2022 г. касаторът е задържан на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР за престъпление по чл. 325 от НК – хулиганство, като в заповедта е описано, че същото се изразява в изваждането на предпазно колче от тротоара на [улица].

Настоящият състав счита, че СРС правилно е установил фактическата обстановка по делото, поради което не следва да я преповтаря.

Неоснователни са възраженията в КЖ.

Обстоятелството, че е налице отказ на СРП да образува досъдебно производство и

решението на СРС, с което лицето е оправдано в производството по УБДХ, не водят до извод за незаконосъобразност на заповедта за задържане. В съответствие с трайната съдебна практика за издаването на заповед за задържане по реда на ЗМВР е необходимо да са налице „данни“, което понятие е различно от използваното в чл. 207, ал. 1 от НПК понятие „достатъчно данни“. За да бъде образувано досъдебно производство по реда на НПК е необходимо да са налице достатъчно данни, които да обосноват основателно предположение, че има извършено престъпление. При налагането на ПАМ "задържане за 24 часа" по чл. 72 от ЗМВР са необходими само данни за извършено престъпление, т.е. данните по смисъла на приложимия закон може и да не са достатъчни за образуване на досъдебно производство, но да са достатъчни да се направи извод, че задържаното лице е съпричастно към извършването на посоченото престъпление.

Такива данни безспорно са били налице и това е видно от показанията на разпитаните в хода на делото по УБДХ свидетели – описващи логично, последователно и непротиворечиво извършените от Д. хулигански действия. Поради това развитието на производството по УБДХ впоследствие е ирелевантно, а и видно от мотивите на съдебното решение по чл. 1 от УБДХ, актът за констатиране на дребно хулиганство е отменен поради процесуални нарушения, а не поради неизвършване на вменените на Д. хулигански действия.

Задържането на Д. е било насочено както към преустановяване на хулиганските действия, които видно от показанията на свидетелите, са им причинили сериозна уплаха и притеснение, така и към предприемане на действия по разследване на деянието и реализиране на отговорността на Д. по реда на НК, а впоследствие – с оглед по-леката тежест на хулиганските действия – по реда на УБДХ.

Заповедта е мотивирана, като за нейната законосъобразност не е необходимо да се съдържа подробно изложение на фактите относно извършеното деяние. Друг е въпросът, че в случая такова изложение е налице. Допълнителни мотиви няма пречка да се съдържат в други документи от преписката, а такива също са налице.

С оглед на изложеното атакуваната заповед е законосъобразна, поради което решението на СРС следва да бъде потвърдено.

Ответникът по касация претендира разноски, поради което и на основание чл. 63д, ал. 5 от ЗАНН вр. чл. 37 от ЗПП вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ касаторът следва да заплати на СДВР сумата от 80 лева – юрисконсултско възнаграждение.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, 16-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 14.09.2022 г. на СРС, 17 с-в по анд № 9809/2022 г.

ОСЪЖДА А. С. Д., ЕГН [ЕГН], да заплати на СДВР разноски за юрисконсултско възнаграждение пред АССГ в размер на 80 лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.